

מסורת הש"ס

(א) לקמן (י. ט.) ע"ל ג'... (ב) לקמן (ט. ד.) ע"ל ה'... (ג) לקמן (ט. ז.) ע"ל ו'...

גליון הש"ס

גם' או לאי בכחו דמי... ע"י לקמן כב ע"א מוס'... ד"ה ור"י דנאמח אטמין:...

רבינו הגאון

ואמר' ח"ש הירוש איתו... מועד כר' ופשוטה היא... ח"ש תרגומין שהיו... מחטטין בחבל דלי... ונפק החבל ונעבר...

ביצד הרגל פרק שני בבא קמא

יח.

עין משפט
נר מצוה

יד א ב ב ב מ"י פ"ב מ"ב... סוף פתח הלכה ט'
וש"ן כספתי ונ"מ'ת פתח
עש"ן טו ע"ש פ"ח ח"ט ט'
ש"ע ספ"ק ו' ע"ש:

מוסף רש"י

משונה קרן בחצר
הניזק. קרן תמה וכל
תולדותיה קרן משונה.
הטול וזמני את ופתח שלל
היו דבקי לק' (וע"ר י. ז.)

רבינו הגאון

רבינו הגאון (המשך)
נוק מגופו. ש"ש מגופו
משלם. ואקשי"א אי הכי ל"ר
אלעזר דאמר (על הגרש)
נוק שלם מגופו. והא
דרי אלעזר לא אשכחן
לה כהניא היכא איתפרא
מיהו מסבירא דבגווש
מ"י. ופיק'י אלא כגון
דשני כהא גחלת. פ"י
אריהא אריהא ור' אלעזר
סבר לה כר' טרפון דאמר
משונה (קרן) בחצר הניזק
נוק שלם. ודתי' לה ואמר
ולא היא אלא ר' אלעזר
סבר לה כספוכוס דסבר
צורות נוק שלם. וסבר לה
כר' יהודה דאמר צד תמות
במקומה עומדת וכי קתני
מגופו לרבי' הכל לרבנן
פשוטה היא ולר' אלעזר
מצד תמות בלחוד קתני
מגופו והחצי שהוא מועד
מן העלייה כר' יהודה.
והא רבי' יהודה סבקי' פ'
שור שבג' ד' הו' שוורים
הלכה קשור בעליו כ"י עד
ר' יהודה אומר חם חייב
מועד פטור (במ"י) אמר רב
ר' יהודה אלא צד העדאה
ארא בר אבהא לא פטר
במקומה עומדת. ודתי'
ז' רב תמא לאי סברא
ואמר אימור דשמעת ליה
לרב יהודה האי סברא
בקרן (ל"ה) נ"שיבא
בית' תמות ומועדות
אבל כשן ואש דמועדין

(א) א"ל ג'ל מ"יה דמרג'ט
זו בגמ' רב פתח מיה דרב
ז"ש.

והא חב"ל משונה הוא. בשלמא אי אדלי קאי איכא לאוקמה בחבל
גרוע וישן וכליו דלורמיה הוא ליפסק בחטטה מועטת
שמחטטין לתוך המים שנחבל לכל השמא דקאי מחבל ע"כ איירי
נחבל חזק דשיכא ציה משלם אי נמי אי אדלי קאי מנזי פירש
דנפקס היינו שהותר הקשר שהיה
ציה הלוי קשור נחבל:

תפשוטו דלאו בכחו דמי. הוה
מזי למימר דזיל הכא
קמדמי ליה וזיל הכא קמדמי ליה אלא
דנלאו הכי משני שפיר:

ועל הגרש משלם ח"י. לקמן (דף
כג.) מפרש למ"ד אשו משוס
חזיו על כל הגדש משלם חזי נוק
דחזיו דכלל הן והיו לרורות לנד
ממקום גחלת ולמ"ד אשו משוס
ממונו על כל הגדש פטור ועל מקום
גחלת חזי נוק גדלדייה אדויי:
נוק שלם מגופו מ"י אשבחן. פירוש
כ"י אורמיה:

במועד מתחילתו מ"י שמעת
צ"ה אלא כגון דשני
ואייעד. זו גירסת הקונט' ומפרש
כיון דאייעד הדר ה"ל כ"י אורמיה
וכי היכי דנלרורות כ"י אורמיהו
שמועדי' מתחילתן ח"ג ומו לא הא
נמי דשני ואייעד לא חמור ממועד
מתחילתו ואין העדאה לרורות ששניה
כהן ומדקתני דמשלם מגופו אלמא
לרורות כ"י אורמיה נמי מגופו
ותפשוט דרבנא וקשה דהיכי פשיט

הא דרבנא דלמח לרורות כ"י אורמיה
מעלייה אכל היכא דשני אע"ג דאייעד
משלם מגופו דלד תמות במקומה עומדת
ואין לומר דאין הכי נמי דלא אמי
למפשט נעיא דרבנא אלא כל לומר
ש"ס ליישב הכריתא נעיא דאין וזמנ
סוגית הש"ס ונראה כגירסא דגרס
אלא כגון דאייעד ועולם מזי למפשט
נעין ולא תקשה מדי דרבי אלעזר
ללא פליגי בפלוגתא דקומכוס ורבנן
ולא נדשעי דקלמרינן ונפלוגתא
דרבי טרפון ורבנן אלא תרווייהו
כרבנן דקומכוס והכא נלרורות כ"י
אורמיהו ודאייעד והשמח פשיט
נעיא דרבנא דיש העדאה לרורות
דאיירי נלרורות כ"י אורמיהו וכן
משמע מדקאמר או דלמח תולדה
דרגל היא משמע דאיירי כלל שניו
וכן מדמייתי עלה הדיוס אינו מועד
דלכי אורמיה מייתי לה לעיל ומימה
דלקמן (דף יט.) מוכח דמיירי על ידי
שניו גבי הא דבעי רב אשי יש שניו
נלרורות וקאמר ותפשוט מדבעי רבא

יש העדאה מכלל דאין שניו פירוש דאי יש שניו היכי אמי מרביע
נוק לנוק שלם וכן לקמן פ"ק והא משונה הוא משמע דאי הוה מוקמא
פלוגתייהו בהעדאה יחא משמע דנעיא דרבנא על ידי שניו איירי
ונראה דתמרייהו מנעיא ליה אש יש העדאה או לאו דאי יש
העדאה נלרורות כ"י אורמיהו גם על ידי שניו יש העדאה דעיקר
העדאה בקרן כמינה ואי אין העדאה כ"י אורמיהו גם ע"י שניו
אין העדאה דע"י העדאה לא הו טפי מוכי אורמיה ומה שפ"ה
דבעי דיש העדאה לא שיק לאוקמא כ"י אורמיה דכיון דהו אורמיה
מה לי פעם ראשונה מה לי פעם רביעית לאו פירכא הוא
כיון דדמייה רחמנא לקרן נחזי נוק שייכא ציה העדאה:
אלא

מ"י
מ"י

בפתיו לרודוס. והלרורות שצרו הכלים והוא לא נגע בכלי. מאן
דלמר מועד סבר לה כקומכוס ומאן דלמר אינו מועד סבר לה
כרבנן: ונשבר הדלי. קס"ד דעל ידי שהיה התרגול מוקר את
החבל נתגלגל הדלי ונשבר: פירגמא אכנל. הא דקתני נוק שלם

אחבל: משונה הוא. שאין דרך שן
לחבל את שאין ראי לה וזמני נוק
לשלם: דמאוס צניפה. שמדוקת
צו עיפה. דמאוס לשון לכלוך:
אלא סומכוס היא. ולעולם כתר מבר
מנא אולינן ולרורות הן וסומכוס
היא: בין כחו לכח כחו. לוי שנחגלגל
היו כחו והאמר שנשבר נלרורות
הדלי הוא כחו: דבעי רב אשי.
לקמן בשמעתין: דקא אולי. לוי:
מיניה מיניה. דתרגול ולא נשבר
דחופו כל שעה וזשעת שנייה נמי:
קסבר מגופו משלם. והיינו אינו מועד
לדינו כחם לכל מילי: קסבר מעלייה
משלם. והוא מועד דקאמר לאו
לנוק שלם אלא לענין עלייה למי
נוק: לא כפלוגתא דקומכוס ורבנן.
ומועד לנוק שלם קאמר: ועל
החררה נ"ש. דהיינו שן. והדלקת
גדש היו לרורות דאינו אלא כמו
שהוא מניח כאן הגחלת והוא הולך
ודולק למקום אחר והא מתנימין היא
נפיקין: ופני ענה. כמפסחא [פ"ג ה"א]
מגופו משלם להאי חזי נוק: וספכרא.

משוס לרורות כ"י אורמיהו מחייב
לה: ל' אלעזר. דלמר נכרייתא
נוק שלם ואפילו אי סכירא ליה
כקומכוס דלמר לרורות נ"ש מגופיה
מי אשכחן נוק שלם וכל אורמיה כגון
לרורות רבא גופיה לא קמיבעי ליה
אלא אליבא דרבנן דלמרי חזי נוק
מנעיא ליה אי הואי האי כשאר חזי
נוק ומגופו או דלמח נתר לאורמיה
אולינן וכל כ"י אורמיה מעלייה הוא
אכל אליבא דקומכוס פשיטא ליה
לרבא דמעלייה משלם דהא לכל מילי
כמועד משוי להו: אלא כגון דשני
נחבל. שנעלה כפיו והימיה דהיינו
שניו אלא בעיין מהכא לא תפשוט

דאי נלרורות לאורמיהו דכזיל עלמח
מעלייה משלם והכא נלרורות ששניה
כהן קמיפלגי ונלרורות כ"י אורמיהו
צין ר' אלעזר צין תמח קמח סכירא
להו כקומכוס דנוק שלם משלם
הלכן הכא דשני נלרורות קאמר
ת"ק חזי נוק ומגופו משלם דמשונה
הוא ותולדה דקרן: ורבי אלעזר
סבר כרבי טרפון דלמר משונה קרן

נחלר הניוק משלם נוק שלם. והואיל
משלם מגופו הוא דמשלם כדאמרין לקמן (דף כד.) בשמעתין לרבי
טרפון משונה קרן נחלר הניוק מגופו משלם: ולא היא. היא ותסכרנא
דקפרכתא ובעית למידק מדרבי אלעזר דלאו נלרורות כ"י אורמיהו
מנינן לאוקמיה לאו דוקא ודחיה הוא דמזי נדחוי ולמימר דלאו
כ"י אורמיה פליגי אלא נדשעי אכל מגופה לא תידוק הכי דהא
שפיר מיתא לאוקמיה נלרורות כ"י אורמיהו ונפשוט נלרורות
מגופו משלם דמזי טעמא מוקמת לה כשניו ורבי טרפון משוס דנוק
שלם כדמי' דלורמיה לא אשכחן מגופו הא לא תיקשי לעולם נלרורות
פליגי ורבי אלעזר כקומכוס: ופ"ל כר' דלמר. לקמן כמועד דל תמות
נמקומה עומדת לקמן בפרק שור שנבא ארבעה דף מה: והלכן גבי
נלרורות נמי לסומכוס דחשיב ליה מועד משלם חזי מגופו וכי קתני

הדיוס והתיז ובהא קמיפלגי מאן דאמר אינו
מועד קסבר מגופו משלם ומאן דאמר מועד
קסבר מעלייה משלם לא בפלוגתא דקומכוס
ורבנן קמיפלגי ת"ש והכלב שנחל חררה והלך
לגדיש ואכל החררה והדליק את הגדיש על
החררה משלם נוק שלם ועל הגדיש משלם
חזי נוק מאי טעמא לאו משום דהויא להו
צורות ותני עלה משלם חזי נוק מגופו
ותסברא לר' אלעזר נוק שלם מגופיה מ"י
אשכחן אלא כגון דשני כהא בגחלת * ורבי
אלעזר סבר לה כר' טרפון * דאמר משונה
קרן בחצר הניוק נוק שלם משלם ולא היא
מאי טעמא מוקמת לה כרבי טרפון מישו
נ"ש רבי אלעזר סבר כקומכוס דאמר צורות
צ"ד תמות במקומה עומדת וכי קתני מגופו
אצד תמות אמר ליה רב סמא בריה דרב
אשי לרבינא אימור דשמעת ליה לרבי
יהודה בתם ונעשה מועד במועד מתחילתו
מ"י

יש העדאה מכלל דאין שניו פירוש דאי יש שניו היכי אמי מרביע
נוק לנוק שלם וכן לקמן פ"ק והא משונה הוא משמע דאי הוה מוקמא
פלוגתייהו בהעדאה יחא משמע דנעיא דרבנא על ידי שניו איירי
ונראה דתמרייהו מנעיא ליה אש יש העדאה או לאו דאי יש
העדאה נלרורות כ"י אורמיהו גם על ידי שניו יש העדאה דעיקר
העדאה בקרן כמינה ואי אין העדאה כ"י אורמיהו גם ע"י שניו
אין העדאה דע"י העדאה לא הו טפי מוכי אורמיה ומה שפ"ה
דבעי דיש העדאה לא שיק לאוקמא כ"י אורמיה דכיון דהו אורמיה
מה לי פעם ראשונה מה לי פעם רביעית לאו פירכא הוא
כיון דדמייה רחמנא לקרן נחזי נוק שייכא ציה העדאה:
אלא

מ"י
מ"י